

έρχονται

Νύχτες Πρεμιέρας

σελίδα 18

GET A LIFO! FREE PRESS ΔΩΡΕΑΝ ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ ΣΕ 90.000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ No 34

140906

LIFO

IT'S FREE!
90.000
ΑΝΤΙΤΥΠΑ

**Δρόμοι
της φωτιάς**
ΒΥΡΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ
ΔΙΑΔΗΛΩΤΩΝ

**Σωτήρης
Δημητρίου**
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
ΣΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ
ΚΑΡΟΥΖΑΚΗ

**A-Ω Λεξικό
φοιτητικής ζωής**
ΓΙΑ ΤΟΝ ΦΟΙΤΗΤΗ
ΠΟΥ ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ
ΝΑ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΕΙ ΠΟΛΥ

Δυνάμεις του Αιγαίου

Πενήντα φωτογραφίες των Σπύρου Στάβερη και Στράτου Καλαφάτη μεταφέρουν όσα συντελούνται στην «υδάτινη χώρα» του Αιγαίου και ταξιδεύουν στην Μπιενάλε της Βενετίας

ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ: ΜΙΑ ΔΙΑΣΠΑΡΤΗ ΠΟΛΗ. Με τον τίτλο αυτό μάς εκπροσωπεί στη 10η Διεθνή Έκθεση Αρχιτεκτονικής στην Μπιενάλε της Βενετίας – ως τις 19 Νοεμβρίου – η ελληνική συμμετοχή, με επιμελητές την Κατερίνα Κοτζιά, τον Ηλία Κωνσταντόπουλο, τον Λόη Παπαδόπουλο και την Κορίνα Φιλοξενίδου, που φέτος έχει τον γενικό τίτλο *Πόλεις, Αρχιτεκτονική και Κοινωνία* και διευθυντή τον Richard Burdett. Στο δελεαστικό αυτό πρότζεκτ, που βλέπει το Αιγαίο σαν υδάτινη πόλη και τα καταστρώματα των καραβιών σαν πλατείες των πολιτειών – και που προτείνει όχι έναν αναχρονισμό αλλά μία επίκαιρη εναλλακτική μορφή αστικότητας, που τη δονούν οι εντάσεις της πόλης τού αύριο –, βρίσκει ευκαιρία να αρθρώσει λόγο και η φωτογραφική εικόνα. Συγκεκριμένα, πενήντα εγχρωμες φωτογραφίες – μεγάλων διαστάσεων – των Στράτου Καλαφάτη και Σπύρου Στάβερη μεταφέρουν όσα συντελούνται στην «υδάτινη χώρα» του Αιγαίου.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΩΝ ΝΗΣΙΩΝ

Ο Καλαφάτης φωτογράφησε τα πρόσωπα των νησιών. Μας είναι γνωστή η εμπειρία του από τη Σκόπελο – τέσσερα χρόνια έζησε εκεί –, την οποία καταθέτει στην έκδοση του ομώνυμου φωτογραφικού λευκώματός του. Με την ίδια ματιά απαθανάτισε και όσα του αποκάλυψαν τα ταξίδια του στο Αιγαίο. Ο ίδιος λέει: «Το ταξίδι ξεκίνησε από τον Βορρά. Η Καβάλα, η γενετειρά μου, ήταν η

αφετηρία. Ένα γέρικο πλοίο που μουτζούρωνε τον ορίζοντα έπιασε σε όλα τα μεγάλα νησιά του ανατολικού Αιγαίου. Ακολούθησαν μικρά και μεγάλα καράβια, που με οδηγούσαν στα νησιά: Θάσο, Λήμνο, Μυτιλήνη, Χίο, Σάμο, Ικαρία, Φούρνους, Αγαθονήσι, Λειφούς, Πάτμο, Λέρο, Κάλυμνο, Αμοργό, Πάτμο, Αντίπαρο, Πάρο, Σέριφο, Σίφνο, Κίμωλο, Μήλο, Κίμωλο, Σέριφο, Σίφνο, Σύρο, Μύκονο, Χίο, Μυτιλήνη, Λήμνο – και μετά Θεσσαλονίκη. Ταξίδια που τα χαρακτήριζε η λογική του επόμενου δρομολογίου και η γοητεία του τυχαίου.

«Φωτογράφησα στα μέσα Ιουνίου. Άδεια καταστρώματα. Έκανε ψύχρα ακόμη. Η αίσθηση αναμονής της καλοκαιρινής σεζόν που πλησίαζε έκανε έντονη την παρουσία της. Οι νυχτερινές πορείες, άγριες και αφέγγαρες, περιέγραφαν με τα φώτα στο σκοτάδι την εναλλακτική μεγαλούπολη. Η

“

Ένωσα ενθουσιασμένος που έζησα αυτή την κατάσταση. Ήταν πράγματι μια ανάσα ελευθερίας. Ανανεώθηκε η αγάπη μου για τη θάλασσα, για το Αιγαίο. Σπύρος Στάβερης

”

θάλασσα, χάνοντας τη συνοχή της, γινόταν δρόμος αργός και βασιανιστικός από τη μονοτονία της ευθείας πορείας και την ανυπόμονη αναζήτηση της στεριάς. Το ξημέρωμα πάντα εμφάνιζε μια νέα πραγματικότητα. Ο θαλάσσιος κλοιός επανέφερε την υδάτινη απομόνωση – στοιχείο γοητευτικό ή σκληρό γι' αυτούς που έρχονταν και γι' αυτούς που περίμεναν. Αναζήτησα εικόνες μακριά από την τουριστική τυπολογία των άσπρων σπιτιών, του Ζορμπά και της χωριάτικης σαλάτας. Αναζήτησα εικόνες από ασήμαντες λεπτομέρειες και παραμελημένα τοπία που αποτελούν το σκελετό ενός άλλου Αιγαίου, μιας πραγματικής διάσπαρτης μητρόπολης».

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Ο Σπύρος Στάβερης αποκρυπτογράφησε με τη ματιά του, από την έχει ειδικώσει να φωτογραφίζει το μωσαϊκό της ανθρώπινης κοινωνίας και που φωτογραφίες του βλέπουμε σταθερά στον Τύπο – αρχής γενομένης, κυρίως, από το Symbol –, τα πρόσωπα των ανθρώπων. Ο ίδιος μάς λέει:

«Το πρώτο ταξίδι το έκανα στην Άνδρο, γιατί ήθελα να φωτογραφίσω τον κόσμο που πήγαινε στα εγκαίνια της έκθεσης του Τέτση. Ακολούθησε η Μύκονος, η Τήνος, η Σύρος, η Πάρος, η Αντίπαρος, η Νάξος, τα Κουφονήσια, η Δονούσα, η Ίος, η Σαντορίνη.

«Επικεντρώθηκα και είδα το κατάστρωμα του πλοίου σαν την πλατεία μιας υδάτινης πόλης. Φωτογράφησα τις κινήσεις και τις

στάσεις των ανθρώπινων σωμάτων που χαλαρώνουν, λύνονται μέσα στις αρχιτεκτονικές δομές των πλοίων. Φωτογράφησα τις εκφράσεις των προσώπων που τα χαρακτήριζε η προσδοκία, η ανεμελιά, ο ερωτισμός, τα βλέμματα που διασταυρώνονται μεταξύ των διαφορετικών κοινωνικών τάξεων. Ακόμη, κάθε ανατρεπτική ή με χιούμορ κατάσταση που δημιουργείται μεταξύ των επιβατών-ταξιδιωτών που επιλέγουν να ταξιδέψουν το καλοκαίρι με τα συμβατικά καράβια, εκεί δηλαδή όπου οι άνθρωποι έρχονται πολύ κοντά. Οι άνθρωποι, ξέρετε, από τη στιγμή που πατάνε επάνω στο κατάστρωμα αποκτούν άλλη διάθεση, εν αντιθέσει με αυτούς που ταξιδεύουν με τα ταχύπλοα καράβια.

«Εν τέλει, τα πλοία μοιάζουν με κτήρια που επιπλέουν. Με πλωτές πολιτείες εν κινήσει σε σταματημένο χρόνο. Τα ταξίδια μου έδιναν την εντύπωση ότι τα έκανα εκτός χρόνου, γιατί οι ώρες εκεί ήταν άπειρες.

Ένωσα πολύ ενθουσιασμένος που έζησα αυτή την κατάσταση. Ήταν πράγματι μια ανάσα ελευθερίας. Ανανεώθηκε η αγάπη μου για τη θάλασσα, για το Αιγαίο.

«Ξαναβρήκα τον εαυτό μου μακριά από τις παραγγελίες των περιοδικών. Ήμουν ελεύθερος να ερευνήσω ένα θέμα όπως εγώ το όριζα, με μια αισθητική που έρχόταν πολύ κοντά σε αυτή του August Sander».

i «Το Αιγαίο: Μια Διάσπαρτη Πόλη», έως τις 19 Νοεμβρίου, Μπιενάλε Βενετίας.